

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye na wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. października do 31. grudnia 1863.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Część urzędowa.

C. k. finansowa dyrekcya krajowa we Lwowie mianowała: zostawionego do dyspozycyi oficyała rogatkowego *Kazimierza Dziezickiego* oficyałem urzędowym trzeciej klasy, a zostawionego do dyspozycyi asystenta rogatkowego *Jana Kraussa* asystentem urzędowym III. klasy przy wykonawczych urzędach celnych; zaś asystenta urzędowego *Jana Janczyniego* oficyałem urzędowym III. klasy, a praktykanta urzędowego *Wiktora Gajewskiego* asystentem urzędowym V. klasy przy c. k. kasach.

Lwów, 4. września 1863.

Część nieurzędowa.

Lwów, 19. września.

Wydział Rady państwa w sprawie Rogawskiego ukończył już jak donosi *Jen. kor.* z 19. b. m. swoje prace. Jak tylko nadszedł 18. b. m. zrana akt oskarżenia ze Lwowa, przedłożono go zaraz wydziałowi do zbadania, a ten załatwił szybko swoją robotę. Wnioski jego będą w poniedziałek (dziś) przedłożone izbie deputowanych, i zapewne będą obrady znowu tajne z jawnem ogłoszeniem rezultatu. Rogawski nie będzie jeszcze, jak słychać, obecnym na poniedziałkowym posiedzeniu izby, lecz jeźliby sprawa jego nie została jeszcze w poniedziałek stanowczo załatwiona, będzie upraszać o urlop aż do jej załatwienia. Dalej zaś pisze ta sama *Jen. kor.*: „W tej chwili dowiadujemy się z całkiem pewnego źródła, że wydział w sprawie Rogawskiego oświadczył się znowu za uwolnieniem jego. Ale co do motywów różnią się jeszcze zdania. Tem doniesieniem nie przekraczamy wcale nakazanej dyskrety, gdyż potwierdzamy tylko to, co już dziś podał do wiadomości jeden z dzienników tutejszych. — Jak donosi *La France* z 12. b. m. przybyła już deputacya meksykańska do St. Nazaire, i miała odjechać w poniedziałek do zamku Miramare, gdzie ją przyjmie Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian.

Podług doniesień *Czasu* zaszło znowu kilka świeżych utarczek w Królestwie Polskiem. Dnia 12go b. m. walczył w Mazowieckiem pod Boniewem oddział Sokołowski, i bój był nie rozstrzygnięty; tego samego dnia ucierał się w okolicy Cieplinów oddział Zielińskiego, i odpartszy Rosyan cofnął się w porządku, a nakoniec 16go b. m. poniósł porażkę pod Sencygniowem w Krakowskiem oddział Iskry, a winę tego przypisują samemu dowódcy.

W Prusiech rozpoczęła się już na dobre agitacya wyborcza. Ministerjum zdaje się żywić pewną nadzieję, że wybory nie całkiem wypadną na jego niekorzyść, i przynajmniej w kwestyi wojskowej spodziewa się przywieść do skutku kompromis, w czem wspiera je wszelkimi siłami partya konserwacyjna. — Redaktorowie siedmiu dzienników berlińskich, których oskarżono, że oświadczeniem swoim przeciw ustawie prasowej wystawili na nienawiść i wzgardę rozporządzenia władzy, zostali uwolnieni od tego zarzutu.

Królowa angielska odjechała 14go b. m. wieczorem do Szkocyi, i powróci dopiero około 8. października. — Jak donosi *Times*, postanowił rząd angielski budować ku obronie portów żelazne forty.

Rząd francuzki w Petersburgu, książę Montebello, odłożył swój odjazd za urlopem aż do powrotu Cesarza Alexandra z Finlandyi. Jeden z dzienników paryzkich przypisuje tę zwłokę nowemu kierunkowi, jakie wzięły negocyacye w sprawie polskiej i utrzymuje, że ambasador zamyslał wyjechać zaraz po otrzymaniu żadanego urlopu, ale pan Drouyn de Lhuys wezwał go telegrafem, ażeby pozostał, a powodem tego rozkazu miała być najświeższa depeza księcia Górczakowa. — Z Paryża donoszą *Jen. Kor.*, że nota Montora z 16. września względem statku Florida sprawiła tam wielkie wrażenie, gdyż upatrują w tem rodzaj uznania południowych stanów Ameryki północnej za stronę wojującą.

W Genuy — jak donosi *Discussione* — ma się odbyć na dniu 1. października wielka rewia marynarki, na którą wezwane zostały wszystkie okręta wojenne, stojące w portach włoskich.

Dnia 17. b. m. odpłynął z Kopenhagi Król grecki Jerzy z wielką wystawnością i śród radośnych okrzyków ludu. Dniem

przedtem przybyli do Kopenhagi inspektorowie związkowi i byli z wizytą u ministra wojny.

Podług wiadomości otrzymanych w Bukareszcie na dniu 18. b. m. wykonano w Mołdawii zamach morderczy na osobę księcia Jerzego Stourdzę, ale zniweczyła go odwaga księcia.

Cesarzowa rosyjska przybyła w pierwszych dniach b. m. do Yadyty; o podróży jej do Jerozolimy niesłychać nic jeszcze. — Z Suchumkale donoszą pod dniem 21. sierpnia, że górale w tamtejszej okolicy aż do Anapy prowadzą dalej energicznie walkę z Rosyanami.

Pocztą zamorską nadeszły do Tryestu wiadomości z Kalkuty i z Bombaju do 24. sierpnia. W Afganistanie zanosi się na ważne wypadki. Amin Khan, brat nowego władcy, podniósł bunt i fortyfikuje Kandahar. Afzul Khan, który zebrał armię z 25.000 ludzi, miał zostać zamordowanym. W Luknowie umarło do 2000 ludzi na cholere.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 19. września. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) Ich *Mość Cesarstwo* jeździli przedwczoraj do Reichenau, a dzisiaj ma *Najjaś. Pan* udać się z Schönbrunu do Ischlu i zabawić tam dziesięć do dwunastu dni. W górach w pobliżu Ischlu odbędą się podczas pobytu Cesarza łowy na dzikie kozy. Zaś *Najjaś. Pani* przepędzi ten czas częścią w Schönbrunnie i częścią w Reichenau, gdzie przebywają dzieci cesarskie. Pod niebytność Cesarza będzie udzielać audyencyi Arcyksiążę *Rainer*, który już wczoraj powrócił z swej podróży za urlopem.

Internuncyusz baron *Prokesch* powrócił już z Gastein i miał wczoraj konferencyę z hrabią *Rechbergiem*. Jak słychać, powróci baron *Prokesch* po krótkim pobycie w Wiedniu na swoje stanowisko do Stambułu.

(*Z rady państwa*) donosi *Jen. Kor.*: Dnia 16. b. m. miał wydział finansowy sekcyjne posiedzenie, na którym obradowano nad budżetem marynarki wojennej. Wydział żądał od ministra marynarki dokładnych szczegółów co do zamierzonego pomnożenia marynarki, a to dla tego, izby mógł zezwolić na zaproponowane nadzwyczajne wydatki; ale Jego Excelencya minister nie był jeszcze w stanie uczynić zadość temu żądaniu. Tylko członkowie wydziału byli tego zdania, że żądany na budowę fregat pancernych nadzwyczajny kredyt nie ma być na ten rok w całości przyzwolony, gdyż suma ta obciążałaby zanadto tegoroczny budżet marynarki, a zmniejszenie jej nie przeszkodziłoby wcale wykonaniu odnośnych planów.

(*Namiestnik węgierski*), który jak wiadomo spadłszy niedawno z konia poniósł lekkie uszkodzenie, wyzdrowiał już — jak się dowiaduje *Jen. Kor.* tak dalece, że może wychodzić, i urzędowanie jego nie dozna przeto najmniejszej przerwy.

(*Srodki zaradcze dla Węgier.*) *Jen. kor.* dowiaduje się, że Jego Excelencya kanclerz nadworny hr. *Forgach* otrzymał najwyższe pismo odręczne w sprawie skutecznego udzielenia pomocy tej części królestwa węgierskiego, która dotknięta została nieurodzajem. Według tegoż pisma J. E. pan minister finansów otrzymał jednocześnie polecenie, celem dostarczenia potrzebnych środków pieniężnych z finansów państwa, nawet w razie potrzeby przez operacyę kredytową, przedłożyć radzie państwa odpowiedni projekt. Dalej, J. E. minister finansów został upoważniony na rachunek sum pożyczkowych w drodze prawnej ustanowić się mających udzielać stosunkowe zaliczki na zakupno nasienia, na przedsięwzięcie robót publicznych, i wsparcia przyczem postępować należy w sposób zaproponowany przez J. E. kanclerza nadwornego w porozumieniu z ministerstwem finansów.

(*Zaprzeczenie.*) Gazeta wiedeńska pisze: Chociaż gazeta lwowska zaprzeczyła doniesieniom dzienników o świeżem przekroczeniu granicy przez Rosyan, *Wanderer* w Nr. 249 z 11. b. m. w korespondencyi z Krakowa podaje tę już kilkakroć rozebraną, zaprzeczoną i znowu wspomnianą wiadomość, że na granicy obwodu rzeszowskiego wojska rosyjskie weszły na terytorium galicyjskie. Najprzód 50 kazaków odeitych przez korpus *Lelewela* miało przejść granicę, pomimo wezwania c. k. wojska powrócić za granicę i połączyć się ze swoim korpusem. Drugi mniejszy oddział miał iść za przykładem pierwszego, i tylko dziewięciu miało wpaść w ręce

wojska austriackiego, poczem ich rozbrojono, a po jakimś czasie wyprawiono za granicę i broń później za nimi wysłano.

Jesteśmy w możności zaprzeczyć wszystkim szczegółom zawartym w tej korespondencji, tudzież w korespondencji do *Fremdenblatt* z Tarnowa umieszczonej w Nr. 247 z 5. b. m. a donoszącej o przekroczeniu granicy przez Rosyan.

(*Posiedzenie izby deputowanych z d. 17. września.*)

Na ławie ministerjalnej panowie Schmerling, Mecsery, Lasser, Hein. Po odczytaniu protokołu prezydent oznajmia, że wydział do sprawy Rogawskiego ukonstytuował się i obrął prezydującym Dra. Waser, a sekretarzem Dr. Van der Strass, poczem następuje odczyt świeżych przedmiotów i petycji.

Na zapytanie prezydenta dep. Skene, aby wniosek jego postawiony na ostatnim posiedzeniu był położony na najbliższym porządku dziennym dla umotywowania.

Prezydent oznajmia dalej, że wczoraj otrzymał telegram od lwowskiego sądu krajowego tej treści, że według uchwały z 11go b. m. Rogawski okazuje się winnym pewnego przedsięwzięcia, które uzasadnia zbrodnię stanu według § 58. u. k. Z powołaniem się na zawiadomienie poprzednio nadesłane, sąd krajowy uprasza o pozwolenie, aby Rogawski mógł być aresztowany, i przez czas sesyi trzymany w zamknięciu. Blizsze wyjaśnienia mają być nadesłane.

Prezydent oznajmia, że zaraz zapytywał drogą telegraficzną, kiedy te wyjaśnienia nadesłane zostaną, i otrzymał depeszę, że są w drodze od dnia 17go b. m., i zapewne dnia 18go nadejdą. Wnosi więc, aby ten telegram i akta nadejść mające były przekazane wydziałowi zajmującemu się sprawą Rogawskiego.

Dr. Zyblikiewicz sądzi, że z przekazaniem telegramu wydziałowi należy wstrzymać się aż do nadejścia aktów, i proponuje wziąć go tylko do wiadomości.

Dr. Waser (prezydujący wydziału) oznajmia, że wydział otrzymał wczoraj telegram, lecz nie powziął względem niego żadnej uchwały. — W ogólności uchwały jego zapadły na podstawie położenia rzeczy w granicach tegoż. Imieniem wydziału zostawia do woli izby wysłuchać sprawozdania, lub nie.

Dr. Demel wnosi, aby izba wysłuchała sprawozdania, ponieważ musi uchwalić, czy było ujęcie na gorącym uczynku, lub nie.

Dr. Aichenegg proponuje nie odbierać sprawozdania, lecz wczuć wydział, aby je przedłożył wraz z sprawozdaniem co do dzisiejszego telegramu.

Prezydent zapytuje, kto te wnioski popiera.

Dr. Berger jest za niezwłocznym wysłuchaniem sprawozdania. Widzi sprzeczność między doniesieniem z dnia 3go o ujęciu na gorącym uczynku, a telegramem z dnia 16go, w którym sąd prosi o pozwolenie aresztowania.

Dr. Mühlfeld przeciw twierdzeniu Dr. Demel sądzi, że nie można wnosić z telegramu, że sąd krajowy uważał izbę jako rozwiązaną, podczas gdy była tylko odroczoną.

Minister Hein podziela zdanie Mühlfelda. Dep. Zyblikiewicz przyznał, że izba powinna wziąć telegram do wiadomości, w tym razie zaś izba przychyliła się do przekazania go wydziałowi. Sprzeczności między doniesieniem a telegramem nie jest obowiązany wyjaśniać. Godność izby wymaga, aby zaczekano na nadesłanie aktów sądowych.

Dr. Aichenegg popiera swój wniosek 3 punktami; 1) godność izby wymaga zwłoki, bo dziś może być żądaniem uwolnienie a jutro dozwoleństwem aresztowania; 2) jeżeli Rogawski będzie uwolniony dziś, a izba pozwoli jutro na aresztowanie, to śledztwa będzie przerwany; 3) zwraca uwagę na wzburzenie polityczne w Galicyi, a uwolnieniem Rogawskiego przyznałaby izba, że rząd postąpił tendencyjnie; przeto należy czekać na akta.

Dr. Rechbauer popiera wniosek Demela, ponieważ to, co później nadejdzie, nie może zmienić kwestyi, czy aresztowanie było prawnem, czy nie, a to ma być teraz uchwalone.

Minister Hein imieniem rządu protestuje przeciw wyrokowi izby w charakterze najwyższego trybunału o czynnościach sądu, i zastrzega sobie debatę nad tym przedmiotem. Chociażby chodziło tylko o tymczasowe sprawozdanie wydziału, izba rozstrzygać nie może, póki nie wysłucha sprawozdania sądu krajowego, dziś nie wiadomo, czy sąd odstąpił od swojej uchwały, że Rogawski został pojmany na gorącym uczynku, wiadomo tylko, że żąda aresztowania go, trzeba więc czekać do nadesłania wyjaśnień.

Brosche twierdzi, że jutro nadejście aktów mogłoby znowu być odłożone na dzień następny, a tak sprawa Rogawskiego przewlokłaby się znowu, i żąda aby izba wysłuchała sprawozdanie wydziału.

Minister Hein staje w obronie sądów austriackich przeciw zarzutowi, który zapewne przez nieuwagę wymknęły się deputowanemu Brosche.

Brosche protestuje przeciw twierdzeniu jakoby chciał sądy obwiniać.

Minister Hein powołuje się na protokół.

Prezydent oświadcza, że dep. Brosche nie wymówił zapewne słów powyższych w złej wierze, inaczej bowiem musiałyby naganić takie wyrażenie.

Dr. Giskra sprzeciwia się wnioskowi Aichenegga, i sądzi, że gorliwość izby o wykonywanie ustaw nie rozjątrzy, lecz wpłynie na uspokojenie ludności w Galicyi.

Po przemówieniu Dra Brinza i Schindlera za wnioskiem Dra Demel, Dr. Zyblikiewicz cofa swój wniosek, i prezydent przystępuje do głosowania.

Wniosek Demela, aby izba natychmiast przystąpiła do obrady, zostaje przyjęty.

Na propozycję prezydenta obrada odbywa się tajemnie, publiczność opuszcza galeryę.

O godzinie wpół do trzeciej prezydent oznajmia uchwałę, powziętą na posiedzeniu tajnem.

Izba żąda, aby dep. Rogawski był natychmiast uwolniony, ponieważ został aresztowany przeciw §. 2. ustawy o nietykalności.

Przyszłe posiedzenie w poniedziałek. Na porządku dziennym dalszy ciąg dzisiejszego posiedzenia, tudzież sprawozdanie wydziału względem aktów nadesłanych w sprawie Rogawskiego przez sąd krajowy. Odłożenie posiedzenia do poniedziałku prezydent motywuje tem, że pośpiech nie jest potrzebny, gdyż p. minister sprawiedliwości drogą telegraficzną poleci uwolnić Rogawskiego.

Francya.

Paryż, 16. września. (Odpowiedź rosyjska.) *Le Pays* pisze: „Wszyscy są niezmiernie ciekawi poznać treść odpowiedzi księcia Gorczakowa na ostatnią depeszę pana Drouyn de Lhuys. My z naszej strony wyznajemy, że nie podzielamy wcale tej niecierpliwości. Zdaje nam się, że nie można się spodziewać ważnych wyjaśnień po tej trzeciej odpowiedzi ministra rosyjskiego. Domyślamy się, że nie zawiera ona nic nowego, i że się obraca w tym samym kółku co poprzednie. Ze wszystkiego jednak można wnosić, że nowa odpowiedź rządu rosyjskiego, jakkolwiek w gruncie mało jest ważna, gdyż nie zmienia wcale sytuacji, napisana jest w tonie jeszcze grzeczniejszym niż poprzednie, i że się w niej znachodzą skazówki dobrych stosunków, jakie się utrzymują między Rosją i Francją.

Odpowiedź ta równie jak odpowiedzi wysłane do dworów w Londynie i Wiedniu, zamyka tedy w sposób pokojowy, nie dozwalając przewidzieć nowych i bliskich wypadków, dyskusję, która się toczyła przez kilka miesięcy od czasu wymiany not między trzema mocarstwami i Rosją. Jak wiadomo bowiem oświadczyły mocarstwa w ostatnich swoich depeszach, „że nie będą się zapuszczać w dalszą dyskusję, w której nie mogłyby jak tylko powtarzać te same uwagi i argumenta, jakie przedłożyły już rządowi rosyjskiemu.“

Le Nord zaś powiada: „Nasze korespondencye z Petersburga podają nam niektóre szczegóły o depeszy księcia Gorczakowa i o nadesłanym równocześnie memoryale. W kółkach dobrze poinformowanych w Petersburgu wiedziano więcej o memoryale niż o depeszy. Nadmieniamy przytem, że memoryał jest bardzo obszerny, a depesza bardzo krótka. Memoryał rosyjski jest odpowiedzią na memoryał załączony do ostatniej depeszy pana Drouyn de Lhuys, ale nie jest on, jak tamten dodatkiem do depeszy, lecz adresowany jest osobno. Dokument ten rozbiiera kwestyę wyłącznie ze stanowiska międzynarodowego, a to w formie historycznej, zaczawszy od kongresu wiedeńskiego. Roztrząsa głęboko, do jakiego stopnia te traktaty obowiązują Rosję i rozwódzi się szeroko nad samym kongresem. Usiłuje on dowieść, że autonomia uchwalona już dla Królestwa Polskiego, a której przeprowadzenie nie zostało zawieszono lecz tylko przerwane powstaniem, czyni zadość zobowiązaniom, jakie przyjęła na siebie Rosya w obec Europy. Na wszelki wypadek jednak — i my podnosimy to oświadczenie kilkakrotnie już ponawiane przez gabinet petersburski — reprezentacya prowincjonalna na podstawie wyborów nie jest jeszcze ostatniem słowem programu rosyjskiego.

Co się tyczy depeszy, powtarzamy, że nasze wiadomości są mniej dokładne, ale to co wiemy, wystarcza do ocenienia jej charakteru. Zatrzymuje ona stanowisko, z którego Rosya zawsze wychodziła, mianowicie że potrzebne jest trwałe uspokojenie jako warunek reform. Jeżeli zaś rząd rosyjski nie zapuszcza się nanowu w długie wywody, czyni to dla tego tylko, ażeby nie dodawać goryczy debatom. Co do głównej rzeczy (sześciu punktów), potwierdza rząd rosyjski, że istnieje zgoda w tym względzie, i że Rosya uczyni wszystko, co będzie w jej mocy, dla rozwiązania kwestyi, która jest źródłem nieporozumienia pomiędzy gabinetami.“

(*Różne wiadomości.*) O odpowiedzi przeznaczonej do Anglii dowiaduje się *Indep. belge*, że nie mogła być jeszcze doręczona urzędownie, ponieważ hrabia Russell nie powrócił jeszcze ze wsi. Według tego samego dziennika zakazał rząd francuski utworzenie komitetu polskiego w Wersalu, i to zapewne dało powód do ostatniej, zaprzeczonej już pogłoski, jakoby Rosya zażądała od Francyi rozwiązania komitetów polskich we Francyi.

Z Rzymu donoszą tej gazecie, że rządy rosyjski i pruski uczyniły stolicy papieskiej przedstawienia z powodu ustępu odnoszącego się do Polski w okólniku wikaryusza apostolskiego, względem odprawiania nabożeństwa za Polskę.

Korespondencya litografowana z Madrytu zapewnia, że królowa hiszpańska zamysła mianować ambasadorem w Paryżu pana Pacheco, byłego reprezentanta hiszpańskiego w Meksyku.

Król portugalski, Don Fernando, spodziewany był w Paryżu 15. wieczorem w przejeździe do Bordeaux, żądał miał odplynąć do Lisbony.

Depesza telegraficzna z Paryża z 18. b. m. donosi, że *Moniteur* z dnia tego ogłosił już noty ministrów Drouyna de Lhuysa.

hrabiego Rechberga i Lorda Russella w raz z memoryałem pana Drouyna, który udowadnia prawo Europy do interwencji dla uregulowania sprawy Polski.

(Zamach na oficerów.) Sąd poprawczy w Praryżu skazał kilkunastu robotników z St. Denis na 8 miesięcy do 2 lat więzienia za zamachy na oficerów. Pewien porucznik zeznał przytem, że mieszkańcy z St. Denis tak nienawidzą wojsko, że żaden żołnierz nie śmie się tam pokazać bez broni, i wołają nieraz, że radziby wszystkich wywieszać. Prokurator potwierdził, że lud wiejski w obrębie miasta postępuje nieraz z gwardya jak z nieprzyjaciółmi.

Niemcy.

Berlin, 17. września. (Uwolnienie czterech kupców.) Kupcy Heilfromm, Krüger, Henzel i Fischer, którzy obwinieni o przygotowywanie czynów, noszących na sobie cechę zbrodni stanu zostawali w więzieniu w Berlinie, zostali przed kilkoma dniami wypuszczeni tymczasowo na wolność. Natomiast uwięziony został zeszłego tygodnia szef znakomitego handlu broni w Stuhl, pod firmą Dversch i Baumgarten, podejrzany o taką samą zbrodnię. Zeszłej soboty aresztowany został w Poznaniu na rozkaz sędziego śledczego rusznikarz Hoffmann, któremu zabrano oraz wszystkie korespondencye i księgi; jego samego zaś wywieziono zaraz wieczornym pociągiem pod eskortą sierżanta policji do Berlina.

Drezno, 16. września. (Uchwała kongresu ekonomiczno-politycznego.) Bothschafter otrzymał z Drezna następujące doniesienie: Kongres ekonomiczno-polityczny oświadczył się na dzisiejszem ostatecznem posiedzeniu za trzymaniem się francusko-pruskiego traktatu handlowego i za reformą związku celnego. Wniosek Sonnemanna względem wolności obrotu handlowego z Austryą został odrzucony.

Królestwo Polskie.

(Egzekucya podatków.) Według *Gazety wied.* w Warszawie rzeczywiście zaprowadzone zostały nowe obostrzenia stanu wojennego, i zagrożone środki przymusowe przeciw kontrybuentom, i w wielu powiatach Królestwa zaczęło się już egzekwowanie należnych podatków. Ruchome kolumny wojska przeciągają z miejsca na miejsce, a gdzie mieszkańcy nie płacą podatków dobrowolnie, zabierają im gwałtem tyle pieniędzy w gotowiznie, ile podatki wynoszą, a gdzie nie ma gotowizny, wojsko stoi kwatery, póki nie będzie zapłacony. Podatki nie są egzekwowane od pojedynczych mieszkańców, lecz od całych gmin. Wiele gmin płaci zaraz za najdłuższym wojsk egzekucyjnych.

Rosya.

(Powstanie w Małej Rosyi.) Paryzki komitet polski, pisze *Jener. Kor.* otrzymał wiadomości z Podola, według których potwierdzają się doniesienia o powstaniu Kozaków na Ukrainie. Słychać, że ten ruch ma wspierać powstanie polskie do pewnego stopnia, ponieważ dowódcy kozaków żądają od Polski aby ich dawna Rzeczpospolita była przywrócona jeżeli się powstanie powiedzie. Rząd narodowy polski miał po pewnem ociąganiu się przyjąć ten wniosek, w skutek czego zaporożcy przyrzekli wyprowadzić w pole 60.000 jazdy, i Rosyan z Małej Rusi wypędzić. W gubernii Kijowskiej pod Machanówka, Iwenigorodką i Czerkassami ma obozować już 25.000 powstańców dobrze uzbrojonych i na dobrych koniach. Korespondent *Jener. Kor.* podając tę wiadomość nie ręczy za jej prawdziwość.

Według depeszy telegraficznej z Odessy z dnia 5. września, skoncentrowane w Kijowie 48 batalionów rezerwy, i te mają wyruszyć przeciw zbuntowanym chłopom ukraińskim, którzy domagają się ustanowienia dawnego hetmana.

Kronika.

Dnia 17. września pociągiem osobowym odstawiono tu z Kratowa 5 powstańców pod eskortą wojskową i oddano do c. k. sądu krajowego we Lwowie.

(Rozprawy ostateczne.) Na rozprawie ostatecznej d. 17. b. m. Józef Mankoch wyrobnik z Koszyc, przy wojsku i jako cywilny 17 razy karany, a raz ciężkiem więzieniem pięcioletniem, skazany został za kradzież z nągu na 6 lat ciężkiego więzienia.

Na rozprawie ostatecznej d. 16. i 17. b. m. konduktor kolei żelaznej Ferdinand Kohn żyd, ojciec 3 dzieci, za cztery kradzieże popełnione przez dźbicie się wytrychami do zamkniętych pakunków podczas jazdy, skazany został na rok ciężkiego więzienia. Dla braku dowodów uznany został niewinnym dwóch innych kradzieży, o które go obwiniono.

(Sprawa dalszej budowy kolei Karola Ludwika.) Z Wiednia donoszą, że przedsiębiorcy budowy, bracia Klein, którzy w swoim czasie objęli budowę kolei z Rzeszowa do Lwowa, układają się znowu z dyrekcją kolei Karola Ludwika względem objęcia budowy ze Lwowa do Brodów. Jeżeli układy skończą się pomyślnie, tedy łatwo być może, że obadwa wychodzące ze Lwowa ramiona kolei do Czerniowic i do Brodów budowane będą równocześnie, a Czerniowice pierwsze pod zarządem towarzystwa angielskiego, a drugie pod zarządem braci Kleinów. Przy pomyślnych stosunkach powietrza zbudowanoby w takim razie przestrzeń do Brodów z jednej strony, a linię ze Lwowa do Stanisławowa z drugiej strony do miesiąca grudnia 1861. Ale dla pr. edię

biorców budowy byłoby równoczesne rozpoczęcie robót niekorzystnym raz dla braku robotnika a powtóre dla podrożenia buduleca.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 20. września. Z powodu niepomyślnych targów za granicą, tudzież z powodu świąt żydowskich, w handlu zbożowym w ciągu zeszłego tygodnia nie było także żadnego ruchu. Tak konsumenci, jak spekulanci oczekują dalszego zwrotu, i trzymają się biernie. Na potrzeby miejscowe zakupiono we Lwowie kilka małych partii, przeciwnie wszelki wywóz ustał, i znowu musimy zanotować, że kolejka żelazna zjad prawie nie odeszło. Z Tarnowa wyprowadzono większe transporta żyta i pszenicy, lecz to dla pruskich młynów parowych, które zakupione partje natychmiast zamieniają na mąkę. Sądząc z terażniejszego stanu cen zbożowych, nieurodzaj w Węgrzech nie doszedł do tych rozmiarów, i nie uiszcili tych nadziei, jakie sobie z początku robiono. Nie przeczynmy, że te powiaty, dla których rząd zakupił nasienie zbożowe, istotnie cierpią niedostatek, lecz to wszystko, co tu w jaskrawem świetle przedstawiano, jest bezzasadnem; spekulacya z umysłu tworzyła baśnie, aby w odpowiedni sposób korzystać z chwili.

Wybuch zarazy na bydło w Mołdawii nie wywarł dotąd szkodliwego wpływu na wywóz bydła rzeźnego. Do Lwowa nadeszło około 800, a do Przemyśla około 1100 sztuk wołów przeznaczonych do Lipnika i Florisdorf. Na przyszły tydzień oczekują jeszcze większych transportów.

Transporta spirytusu do Austrii i Morawii pomimo tendencyi do zniżenia cen są ciągle bardzo znaczne, a ponieważ nieustannie nadchodzi wiele próżnych beczek, spodziewać się należy, że wywóz tego towaru potrwa jeszcze długo.

Tarnowski targ na konie wypadł z powszechnem zadowoleniem. Handlarze z Prus i Wiednia porobili wielkie zakupna. Cena koni była umiarkowana, a skutkiem tego był szybki odbyt.

Co do wełny, ceny nie zmieniły się ani tu, ani na granicy, ani na targach rosyjskich. Nieco wysłano do Wrocławia; spodziewać się należy większego dowozu z Brodów.

Dowóz manufaktur z Berna nie ustał w tym tygodniu, a nasi spedytorowie, którzy je wyprawiają do Czerniowic, głównie odnoszą korzyść z napływu tego towaru. Z Rzeszowa i Łańcuta wyprawiono większe partje lnu do północnych Czech.

Wysyłanie budulcu okrętowego ze Lwowa było w tym tygodniu w stanie normalnym, niski stan wody na Sanie tamuje tę spekulacyę i zapowiada nawet krytyczne położenie.

Lwów, 10. września. Na targach w obwodzie Lwowskim i Samborskim były w drugiej połowie z. m. następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

Gródek	Mięscce targu				
	Szczarzec	Nowy Jaryczów	Sambor	Drohobycz	Komarno
zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.
walutą austriacką					
Mec pszenicy . . .	3 10	2 50	3 3	3 35	3 .
" żyta . . .	1 50	1 40	1 40	1 90	1 50
" jęczmienia . . .	1 30	1 20	1 40	1 25	1 20
" owsa . . .	1 10	1 .	1 20	1 5	1 20
" hreczki . . .	2 .	2 35	2 .	1 60	1 80
" kukurudzy	3 .	. .	1 79	2 60
" ziemniaków 60	. 60	. 60	. 50	. 78
Cetnar siana 80	2 .	1 20	1 40	1 20
" wełny
" nasienia koniecu
Sąg drzewa twardego . . .	7 .	10 .	6 25	7 .	6 10
" " miękkiego . . .	5 .	8 .	5 20	4 50	4 10
Funt mięsa wołowego 10	. 10	. 12	. 12	. 11
Mas okowity 80	. 65	. .	. 40	. 80

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 20. września. Gazeta wiedeńska donosi w części urzędowej, że Jego c. k. Apostolska Mość odjechał d. 19. b. m. z Schöubrunn do Ischl.

Petersburg, 19. września. Finlandzki sejm krajowy został wczoraj otwarty. Cesarz miał mowę, w której między innymi rzekł: Dochody wystarczały zawsze na pokrycie bieżących wydatków, i wystarczą na umorzenie długu zaciągniętego na koszt ostatniej wojny i na kolej żelazną. Nie będzie zaciągnięta żadna nowa pożyczka bez udziału stanów, wyjąwszy niespodziewane wtargnięcie nieprzyjaciela, lub nieprzewidziane nieszczęście. Pragnąc polepszenia ustaw zasadniczych, każę przedłożyć najbliższemu sejmowi krajowemu projekt do ustawy, przyzwalający rozleglejsze prawo co do nakładania podatków, i co do prawa wnioskowania, lecz zastrzegam sobie inicjatywę do zmiany ustaw zasadniczych.

Turyń, 18. września. *Italia* donosi, że bandyci z parowca „Aunis“ odstawieni zostali do Neapolu i stawieni przed sądem asy-zów S. Maria.

